

Στήσης ζωῆς τὸ ἀπόκρυφον στανεοδομού μ' ἔθοις⁵ ἡ τύχη μιὰ μέρα
Σάν τον Ἡρακλῆ οἰνθωσαν· ἵκαδημουν μελετῶντας τὸ δόρυ γὰρ μέντα.
Στάθμοικα τότ' δρέπης, προστάτη μ' ἐφάγτης
Στὰ ιερά σου γλάκι κρατῶντάς την ζωήν μου τὸ δρέμο δεικνύεις.
Γοαινάτων και νέλλοντας λόγια συρρόπτητας.

ι σφραγίδας και μετανοτός λογία συσχεπωνταις.
Έπειτα δέλπιζων στά λόγια σου μέων, της ζωῆς μου ενθρόνη ό δρόμος,
Τὸ χρόνο, τὸ μῆνα, τὴν ὥρα προσμετίω

Ποὺ γὰ σένα στεφάνη ἡ χείρ μου θὰ δρέψῃ.
Δ. Βλακούριανν. Βράχατι. Τὸ ποίημα τοῦ καλλί παταγωγή

Δ. Β. Καὶ οὐχίνην, διεγένετο. Τοῦ ποίησα ων καλά μεταφρασμένο, δλλά δὲ βούλεται δι τοῦ εἰνας ἀπαλλήλο να γίνεται οικογενειακό πειρούδιον αὖν τὸ «Μπουκέτο»; Ἀφοῦ καθὼς βλέπουμε, μεταφράζεται καλά στίχους, στιβάδει μετατόπιτον ἄλλο. Β. Κωσταράρο πο υ λ ο ν. Καθὼς βλέπουμε ἔχεται καλή γεωργία, δλλά πολεῖται νά σπουδάζεται.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.—Τὸ περασμένο Σαββατόβραδο, 14 Νοεμβρίου, ἐδόθη ἐις δημορφο συναρχή ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ ἐνταῦθα μονοτάξιον Διδασκαλεῖν. Διεκπίνομεν τὸν κ. διευθυντήν τοῦ Διδασκαλεῖον Κ. Κάστανον καὶ τὰς καθηγητὰς δίδας Κ. Κατσαμάκα καὶ Π. Λίτεντζον.

Ἐπειδὴ τὰ δίδακτα Χ. Γριθάστα, Ε. Παπατζαλί και Ν. Σελήνη-
νον. Ο μ. Βαφαράπανης τοῦ δόπον τὸ δοξάρι κωροπόνησε
γύρω πέντε γεράτες χάρι και ἡ Διξ Ε. Βαφειάδους μὲ τὸ γυναικό-
παρθεμάτικά της χάρισαν στοὺς παρευρισκομένους ἀληρόμεντες
στηγές.

ZAKYNTHOS. — Τὴν περισσόντην Κυριακήν, ἐδόθη ἐξ τὸ Δημοτικοῦ θέατρου τῆς πόλεως μαζὶ μεγάλη συναυλία πρὸ τῆς γνωστοῦ λύμπιδών κομήσης. Δε δοιάντες, τῇ συνιτρόπαιᾳ τοῦ βαθμοφόρων κ. Χρ. Ζαχαρίου, Δρόσιον Ενδρόπητος αφίχθεντος καὶ τῆς Δίδως Λίτιστας Γκιουστότζι (πάνω). Η δόσης τούτης πραγματοποιήθηκε τοῦ πατέρος της, Αἴρο-

Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἡτο πρωτοφανῆς· τὸ παῖξιμο τῆς Δίδος Γκιουστότζι, καὶ τὸ ιραγοῦνδι τῆς κ. Δράγανιτς καὶ τού κ. Ζαμάνου, ἥσαν κάπι τὸ ἔξαιρετικόν.

Μεταξὺ τῶν θεατῶν διεκρίναμεν τὰς κ.κ. Μ. Μπαγδατούσην, Σιγούνων, Κόχλα, Καιροφύλλακος, Ζέζα, Λαζίδη, Κλαυδιάνου, Τυρογάλα, "Αλεξιπότονος" καὶ τοὺς κ.κ. Οὐντήζη, Ρώμαν, Μπαγδάτοπουλον (Διευθυντὴν Τραπέζης "Αθηνᾶς", Σιγούρον, Κόχλαν, Καιροφύλλακα (Διευθυντὴς "Ιονικῆς Τραπέζης"), Αεοναράδοπουλον (Λιμενάρχην), Τυρογάλαν, Μάνεστην, Κλαυδιανόν, "Αλεξίπουλον (Διευθυντὴν Ἐμπορικῆς Τραπέζης), Κολατήγηλκα.

Δημ. Π. Ἀποστολέπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. — Όχι χοδός ήπειρο του νεοστατάρεντος «Δεξίου Ηρακλείου», δύστις έγνετο το παρελθόν Σβάττον, 14 Νοεμβρίου, εἰς τὸ θέατρον «Ἀγλαΐα», συνεκέντωσεν ἐκλεκτὸν κόσμον. Μετάζητον τῶν συμμετασχόντων διεκρίναμεν τὰς κ. κ. Διοτυράχη, Βόνδα, Βογιατζήκη, Πεδίσιον, Φανούρηκη, Καπνιστού καὶ ἄλλας. «Ἐπίστη τὰς Δίδας Βουδουμπάκη, Πιπέρα, Βογιατζήκη, Σκανδαλίκη κ. ἄλλ.» **Αλ. Σ.....ης**

ΛΑΡΙΣΣΑ.—Είς τὸ σαλόνι, «Dorje» ἐκάστην Πέμπτην καὶ Σάββατον, Tux-Fix. Παρεγύσκεται δὲ ἡ αὐτόχθονα εἰς τῆς Λαρισσῆς, τὸ ὕδραιον δὲ φύλλον ἀμυλλᾶται εἰς χάρτην καὶ χορευτὴν ἀγῆν διενοτάτη. Αἱ πλέον χαρτωμέναια χορεύτησαν καὶ οἱ πλέον επιδεικνύονται χορευταὶ στροφίζονται ὑπὸ τοῦς ὧν ὕδραιον ταγού. Διακρίνονται ή κ. τ. Τσελένην, αἱ Δίδες Ἰατροῦ, Παγκάλων, Καρπετάκη, Δαλιθάντα καὶ ο. κ. κ. Παναγιούλας, Καραγιάννης, Χρηστίδης, Ζαγκλῆς κ. ά.

XANIA.—**Η προχθεωνή έκθεσις** ζωγραφικής τού Συλλόγου τών Καλόντων Τεχνών υπό την διεύθυνσή του ον. Φ. Καλούντη, στήν αίθουσα του «Πανελλήνιου» μάς άφισε ζωδιάς εντυπώσεις. Ένα πλήρες πάνεργο με πινάκων έξειρώδη πολλά, της Δίδως Αγίας Κυριακής ήπατα, ίντοσχομάνικης πάρα πολλά, της Δίδως Κ. Κακνάκη, της Δίδως Αγόνιστας Μπασινιά, τών Δίδων Φ. Μητσοτάκη, Κ. Μητσοτάκη, Βουλγαρίδην, Σελινιώτακη, Πατσουμάδην, Κοκολινάκη, Μπούλακα, Βογιατζάκη, κλπ. Ήταν λίγα λόγια, που είχαν δύναται πολλά νόημα, δ. κ. Φ. Καλούντης άνεπτυξε το ικανό του Συλλόγου συντόνως και τις δυσκολίες που συνήντησε, μέχρις ότουν έπικρατήσει.

*Γλαρός μαν ἀστέρι της ιυχτιάς ἀπόμαρτσος διοβάτη,
ῳχρέ, διαμοντοσίδηστε, μέσα στὰ αἰθιγασ πλάτη,
μέσον στὰ πλέον, τὶ θωρεῖς στὶς σκοτεινιές γὰρ πέ μου*

*Νεοράΐδα ποὺ κατέβηκε σ' ἄνθρωπα παλάτια,
φτωχά μον, τρισυνοσταγικά κι' ἀγαπάμενα μάτια,
ποὺ λέει, απότοι μάταιες δακρυόμαστες δυντήδες*

πον λες και σιγουν αφαιτεσ ουκευθημορφες αχτιες
και σαν σιερνες ελπιδες,
ωημε μης το ξεκινημα πον τρεχουν κι απ' αγγάντια

μὲν οφίγγου σανθιστή ἀγκαλιὰ μὲ τὰ λυμπρά τους μάγια
διαμάρτιον, ποθὲ μὲν στῆς νωχεᾶς πονόνυχα δέν μάτι
μοῦ στέλνεις ἔσπειραντας-κι- ἐγώ δὲ δέξο-κάτι,
Σὲ θέλω αἰτῶ μάρθραν, ἀκέριο στ' ὅπερο μον-
νὰ λάμπης γένω, καὶ γὰ με-τασαι γιὰ μὲ, δικό μον...

ὅ γον Καρρᾶν. Ἡ πρόδησα σας πολὺ κακή, κακὰ διατυπωμένη,
τεινή.